

This report highlights the critical role of children and youth as agents of change in addressing global challenges such as climate change, geopolitical instability, and economic inequality. Despite representing a significant portion of the global population, youth remain underrepresented in decision-making processes. The report focuses on the Youth Delegate program administered by The Norwegian Children and Youth Councils (LNU). The Youth Delegate program provides young people with the opportuni-

ties to represent Norwegian youth in United Nations meetings. The report emphasizes the importance of meaningful youth involvement, guided by principles of independence, competence, representation, access to information, and continuity. It discusses challenges such as financial constraints, information flow, and the need for consistent digital and physical engagement while proposing solutions for improving youth participation in global governance and in the United Nations.

1. UNG MEDVIRKNING

1.1 BARN OG UNGE SOM ENDRINGSAGENTER

Verden har aldri vært yngre enn akkurat nå ¹. 41 prosent av verdens befolkning er under 25 år, og dette tallet vil fortsette å vokse i årene fremover ². Veksten skjer i takt med at verdenssamfunnet står overfor flere store utfordringer, som stadig mer alvorlige klimaendringer, mer geopolitisk uro og økonomisk ulikhet. Verdens ledere og de politiske institusjonene som kan bidra til endring og forbedring har dermed flere store oppgaver foran seg både nå og i årene som kommer. Til tross for å utgjøre en stadig større del av befolkningen, er det likevel sjeldent at barn og unge får en plass ved bordet. Denne rapporten belyser denne problematikken fra et norsk ståsted og har til hensikt å inspirere og konkretisere hvordan barn og unge i større grad kan inkluderes i politiske arenaer internasjonalt. Barn og unge er kraftig underrepresentert i politiske prosesser, nasjonalt

så vel som internasjonalt. For eksempel er kun 2,6 prosent av verdens parlamentarikere under 30 år ³, selv om svært mye av den vedtatte politikken har direkte konsekvenser for livene til barn og unge. Dette gjelder både her og nå, men vel så mye for livene som barn og unge skal leve i fremtiden når de selv skal ta over stafettpinnen fra dagens beslutningstakere. At barn og unge er avgjørende og ikke minst unike aktører for å dytte samfunnsutviklingen i riktig retning er anerkjent av store aktører, men kanskje viktigst av FNs sikkerhetsråd i et historisk vedtak fra 2015. Sikkerhetsrådet slo den gang fast barn og unge må anerkjennes som viktige endringsagenter for å sikre og opprettholde fred og stabilitet. Sikkerhetsrådet sa klart og tydelig ifra om at unge stemmer faktisk betyr noe, og oppfordret FNs medlemsland til å ⁴:

... consider ways to increase inclusive representation of youth in decision- making at all levels in local, national, regional and international institutions and mechanisms for the prevention and resolution of conflict ...

1 [Youth - United Nations Sustainable Development](#)

2 [World Population Prospects - Population Division - United Nations](#)

3 [Parliaments are getting \(slightly\) younger according to latest IPU data | Inter-Parliamentary Union](#)

4 [Resolution 2250 \(unscr.com\)](#)

Noen år senere tok FN enda flere steg i retning av å fremheve barn og unges medvirkning i internasjonale prosesser, da miljøtoppmøtet Conference of the Parties (COP 27) vedtok

følgende uttalelse. Her ble samtlige medlemsland i FN oppfordret til å ta aktive steg for å ha med barn og unge i sine egne delegasjoner ved å:

Recognizes the role of children and youth as agents of change in addressing and responding to climate change and encourages parties to include children and youth in their processes for designing and implementing climate policy and action, and, as appropriate, to consider including young representatives and negotiators into their national delegations (...)

Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner (LNU) arbeider kontinuerlig med å sikre at barn og unge har en plass rundt bordet i viktige internasjonale prosesser og har lenge vært en forkjemper for ung medvirkning også utenfor Norges grenser. LNU er paraplyorganisasjonen til omtrent 100 norske barne- og ungdomsorganisasjoner, som utgjør rundt 600 000 individuelle medlemskap. Vi har derfor et viktig ansvar for at deres stemmer blir hørt. Den viktigste

arenaen for å sikre dette på et internasjonalt nivå er ungdomsdelegatordningen, som det er lange tradisjoner for i Norge og som LNU forvalter på vegne av myndighetene. Vi er derfor glade for at FN i økt grad anerkjenner og trekker frem denne ordningen som et særlig viktig moment for å styrke den unge medvirkning. I det følgende skal vi beskrive ungdomsdelegatordningen og dens implikasjoner, før vi foreslår flere tiltak som kan styrke den.

1.2 LNU SIN ROLLE I INTERNASJONAL MEDVIRKNING

LNU har siden 1971 sendt ungdomsdelegater til FN⁵. De første ungdomsdelegatene deltok på FNs generalforsamling med tematisk ansvar for menneskerettigheter. Mange prominente personer i norsk offentlighet har innehatt vervet opp gjennom årene, hvor navn som Torbjørn Røe Isaksen, Anniken Huitfeldt og Jens Stoltenberg utmerker seg. Et vedvarende trekk i LNUs internasjonale arbeid har vært en grunnleggende tro på demokrati og at dialog mellom land skaper gjensidig forståelse og i forlengelsen av det, fredelige forbindelser mellom landene.⁶ Til grunn for dette ligger også et syn på ungdommer som en viktig fremtidskraft og at dialog mellom ungdomsdelegater fra hele

verden på sikt kan skape tillit og økt samarbeid mellom landene. I dag er dette fremdeles en viktig grunn til at LNU sender ungdomsdelegater til FN, samtidig som vi de siste tiårene i økt grad har fokus på at ungdomsdelegatene først og fremst er norsk ungdoms representant i FN. Blant annet avholder ungdomsdelegatene egne møter med LNUs medlemsorganisasjoner i forkant av avreise, slik at disse kan komme med politiske innspill til arbeidet. Involveringen av våre medlemsorganisasjoner i ungdomsdelegatenes arbeid er i dag LNUs viktigste fokus, i tillegg til å sikre at medvirkningen som ungdomsdelegatene opplever i FN er reell og meningsfull.

5 LNU (2005, s. 76-79), Frå byrjinga og fram til i dag (1.utg). LNU

6 LNU (2005, s. 28-29), Frå byrjinga og fram til i dag (1.utg), LNU

Prinsipper for reell og meningsfull ungdomsmedvirkning

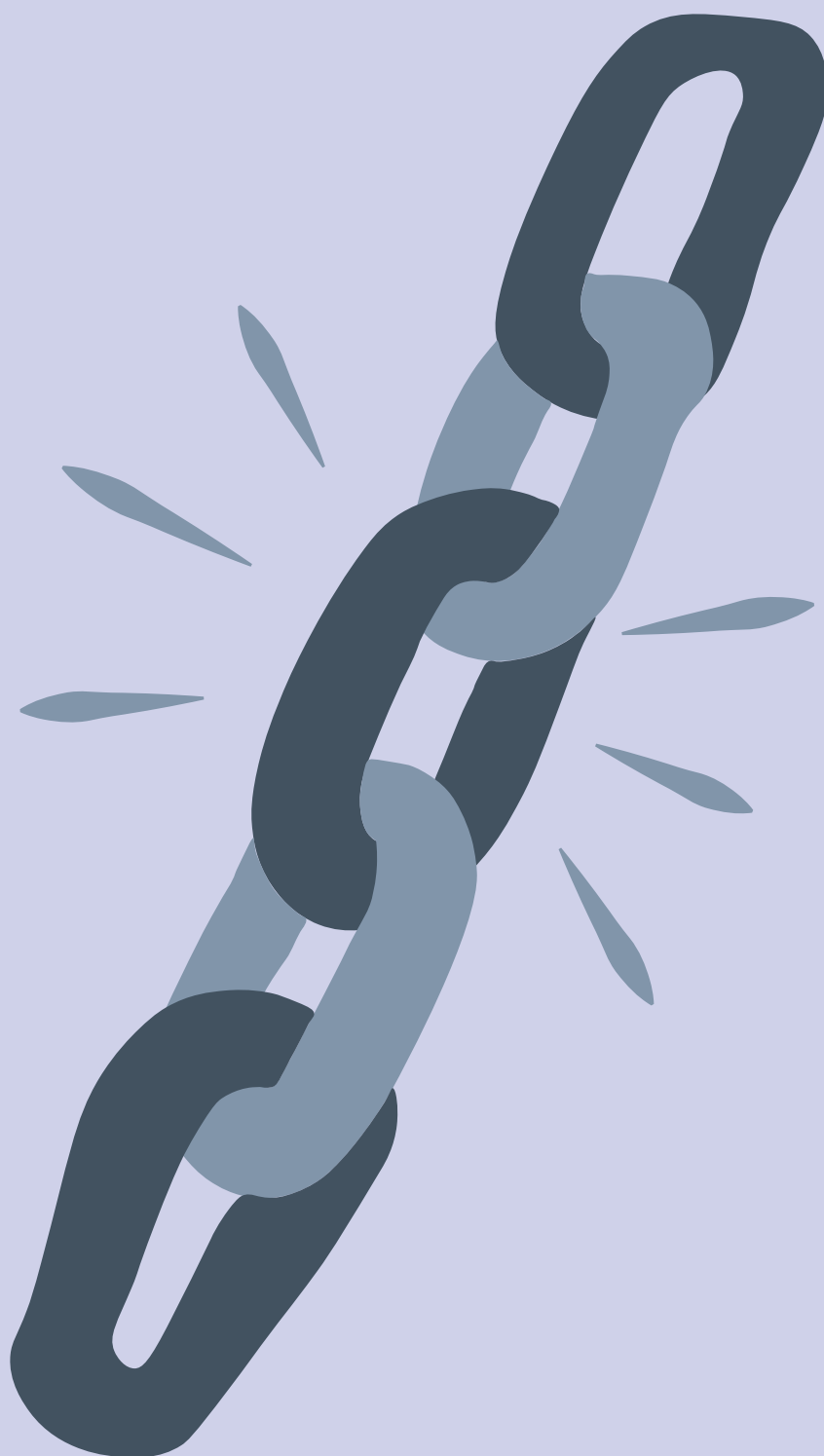
LNU jobber for at barn og unge skal bli hørt og lyttet til – både lokalt, nasjonalt og internasjonalt. Det betyr ikke bare at man skal ha med ulike

ungdoms-alibier i styrer, råd og utvalg, men at barn og unge faktisk skal ha en reell mulighet til å bli hørt i spørsmål som angår dem. For å få til dette på en god måte, har vi fem grunnleggende prinsipper for reell og meningsfull ungdomsmedvirkning. Vi i LNU jobber etter disse prinsippene.

LNUs fem prinsipper for god og reell medvirkning

- 1.** **Selvstendighet:** Ungdom må selv få velge hvilke saker de ønsker å engasjere seg i. Ungdom har rett til å bli hørt i alle beslutningsprosesser som angår dem, og beslutningsprosesser som angår tema der ungdom er engasjert. Prosesser der unge er med på like vilkår med voksne gir reell innflytelse.
- 2.** **Kompetanse:** Ungdom må anerkjennes som en faglig ressurs med nødvendig ekspertise som andre ikke kan erstatte.
- 3.** **Representasjon:** Ungdom må selv få velge sine egne representanter, og disse representantene må stå til ansvar overfor andre unge, slik som i den demokratiske barne- og ungdomsfrivilligheten.
- 4.** **Informasjon:** Medvirkningsorganer for unge må ha tilgang på all relevant informasjon, slik at de kan sette seg inn i alle saker som angår ungdom.
- 5.** **Kontinuitet:** Ungdom må kunne medvirke i alle ledd av den politiske prosessen. Enkeltstående arrangementer og prosesser som ikke har en forankring noe sted gir ikke medvirkning.

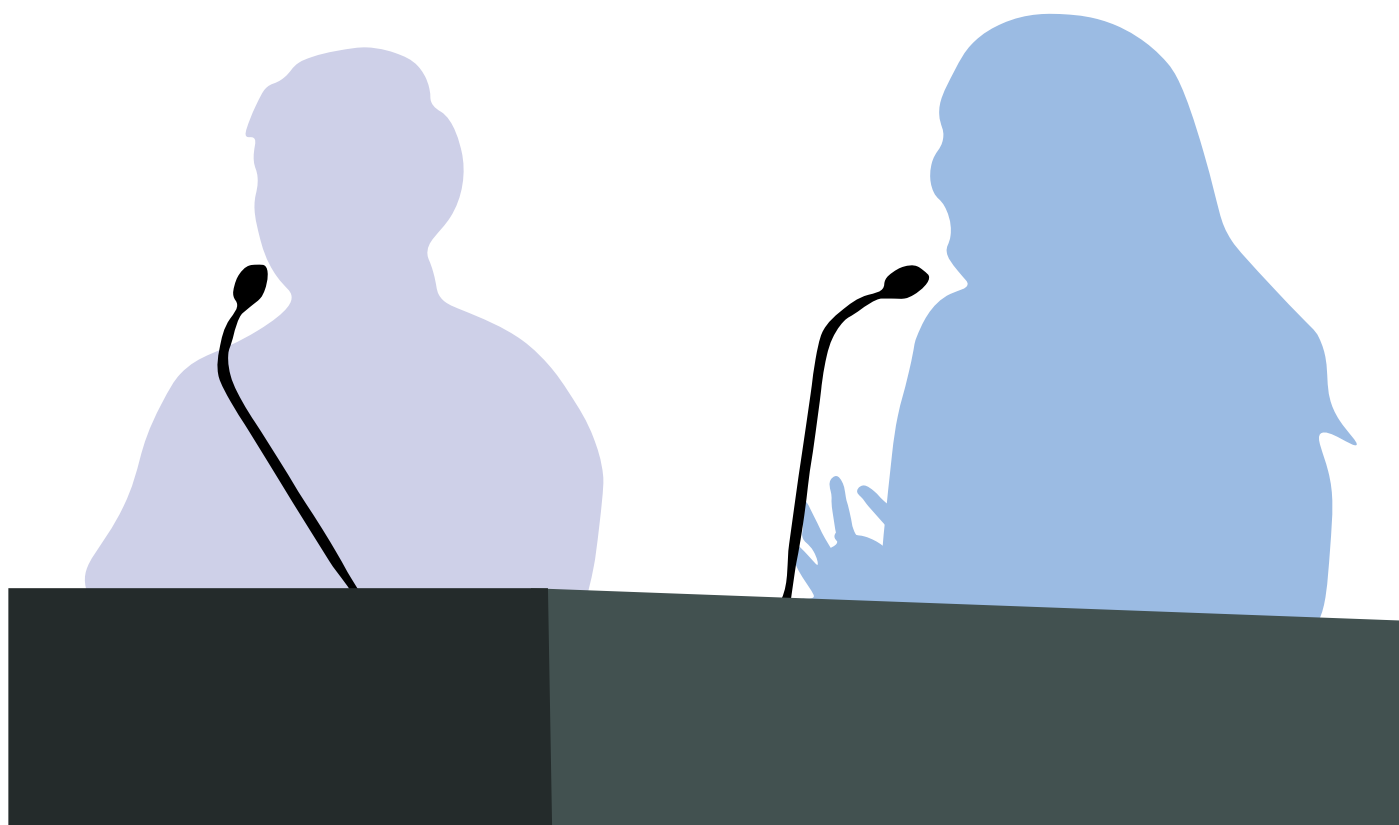
2. UNGDOMSDELEGATENE

2.1 HVA ER EN UNGDOMSDELEGAT?

Det er LNU, med mandat fra myndighetene, som rekrutterer ungdomsdelegatene som reiser med norske delegasjoner. For LNU er det helt essensielt at ungdomsdelegaten skal være en fullverdig del av sin delegasjon. Dette innebærer lik tilgang til alle ledd av prosessen, som tilgang på nødvendige sakspapirer, deltakelse på delegasjonsmøter - inkludert lukkede møter - og deltakelse i FN. Det er viktig at ungdomsdelegaten ikke blir et "ungdomsalibi" for norske myndigheter, men at

vedkomne faktisk har reell mulighet til å representere organisasjonsfelleskapet de har blitt valgt av. Til grunn for dette ligger de fem prinsippene vi arbeider ut ifra. Norske myndigheter er generelt gode på dette, spesielt sammenlignet med mange land utenfor Norden og delvis Europa, der flere av ungdomsdelegatene i praksis ikke har noe reell innflytelse. Dette poenget ble også påpekt av daværende klima- og miljøminister Espen Barth Eide under klimatoppmøtet i 2022⁷.

2.2 DE ULIKE UNGDOMSDELEGATENE

Ungdomsdelegatene blir valgt på ett spesifikt tema og deltar på det tilhørende FN-møtet. Følgende ungdomsdelegater har LNU per 2024:

Bærekraft: Ungdomsdelegaten med ansvar for fagfeltet bærekraft deltar på FNs High Level Political Forum on Sustainability (HLPF). Forumet består av delegater fra samtlige av FNs medlemsland, som ofte består av både offentlige representanter og frivillig og privat sektor. HLPF er det øverste organet for å diskutere bærekraftig utvikling og følger opp 2030-agendaen (som også bare kalles bærekraftsmålene).

Biologisk mangfold: Ungdomsdelegaten med ansvar for fagfeltet biologisk mangfold deltar på partsmøtet for biomangfoldkonvensjonen (CBD COP). Konferansen tar utgangspunkt i den internasjonale konvensjonen om biologisk mangfold, den første globale avtalen mellom FN-landene. Avtalen dekker alle aspekter av biologisk mangfold, slik som bærekraftig bruk av landområder, matsystemet og bevaring av artsmangfold.

Menneskerettigheter: Ungdomsdelegatene med ansvar for menneskerettigheter deltar på FNs generalforsamling (UNGA), som finner sted hver høst ved FNs hovedkvarter. Her sitter de i generalforsamlingens tredje komité, som har ansvar for sosiale, humanitære og kulturelle sakskomplekser. De holder også tale på vegne av norske myndigheter.

Global helse: Ungdomsdelegaten med ansvar for global helse deltar på Verdens Helseforsamling (WHA). Forsamlingen er Verdens Helseorganisasjon (WHO) sin generalforsamling og det øverste beslutningsorganet i WHO. Helseforsamlingen har som hovedoppgave å peke ut en politisk retning for WHO og behandle helsepolitiske saker med stor betydning for verdenssamfunnet, slik som antibiotikaresistens.

Klima og miljø: Ungdomsdelegatene på klima og miljø deltar på FNs partsmøte for klima (COP), det årlige forhandlingsmøtet for landene som har undertegnet FNs klimakonvensjon. Over de to ukene møtet varer diskuteres en rekke klimapolitiske temaer, som klimatilpasning, tap og skade-prinsippet og fornybar energi.

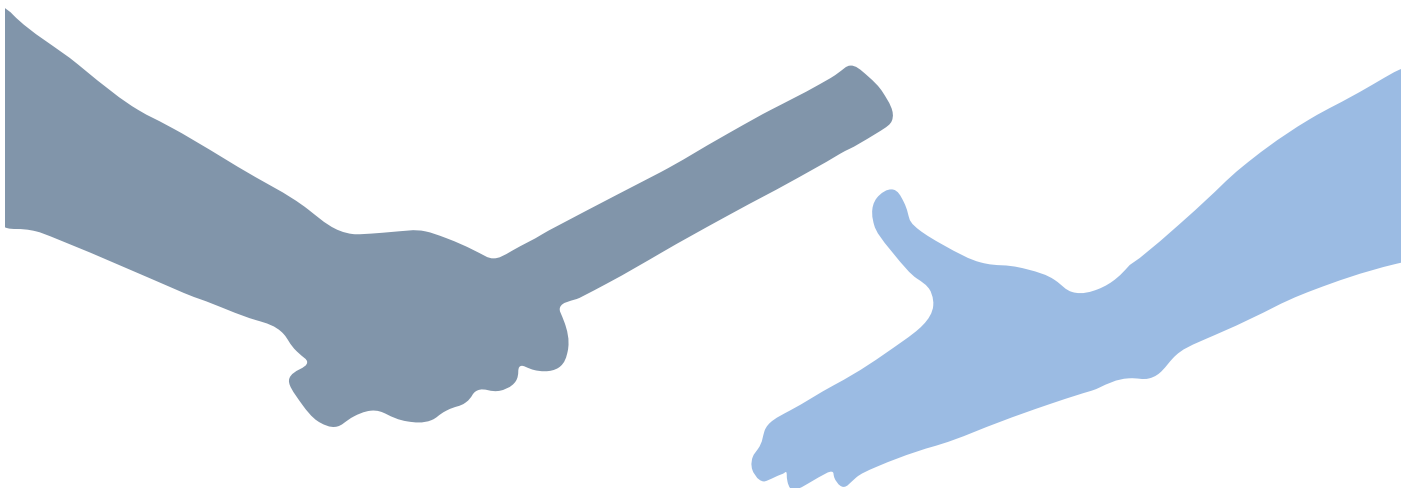

Likestilling: Ungdomsdelegatene på likestilling deltar på FNs kvinnekommisjon (CSW). Møtet er den viktigste internasjonale arenaen for å diskutere kvinners rettigheter og status i verden og bredere anlagt likestilling mellom ulike grupper i samfunnet. På CSW evalueres arbeidet med å styrke kvinners posisjon i verden og gi retning til fremtidig politisk arbeid i FN.

2.3 JUNIOR- OG SENIORORDNINGEN

Siden 2022 har LNU og Klima- og miljødepartementet (KLD) hatt en såkalt junior- og seniorordning for ungdomsdelegatene på klima. Ordningen fungerer slik at det først velges én ungdomsdelegat på vanlig vis, som deltar på COP. Det påfølgende året velges enda en ungdomsdelegat. Vanligvis ville den nye ungdomsdelegaten erstattet den forrige, men i en junior- og seniorordning vil begge to nå arbeide sammen. Den opprinnelige ungdomsdelegaten får nå tittelen "senior", da denne personen har deltatt på COP tidligere og dermed har betydelig mer erfaring og trygghet i rollen. Den nyvalgte ungdomsdelegaten får tittelen "junior". I tillegg til å forvalte ungdomsdelegatvervet i tospann og delta på COP sammen, tilrettelegger ordningen for at de to ungdomsdelegatene kan overlappe og lære av hverandre. Året etter vil juniordelegaten overta tittelen som seniordelegat, og skal nå samarbeide med en nyvalgt juniordelegat. Slik ruller ordningen hvert år, til begge delegatene har hatt samtlige titler.

Ordningen styrker den unge medvirkningen på flere måter. Først og fremst vil to ungdomsdelegater frigjøre tid og kapasitet, slik at de i større grad kan snakke med og hente innspill fra LNUs medlemsorganisasjoner. Tidligere junior og- seniordelegater har blant annet fordelt arbeidsoppgaver seg imellom, slik at en har hovedansvar for dialog med våre medlemsorganisasjoner og øvrig barn og ungdom, og den andre har hovedansvar for de politiske forberedelsene. En annen viktig fordel er nettopp den kompetansen og erfaringen som seniordelegaten har opparbeidet seg ved å ha deltatt på COP tidligere. Dette sparer mye tid og gjør ungdomsmedvirkningen mer effektiv, da vedkommende kan gi nyttige tips og triks til juniordelegaten slik at denne unngår å bruke unødvendig mye tid på å forstå systemet eller gå i klassiske medvirkningsfeller. Det er også en viktig trygghet å reise og delta to stykker på et møte som er svært teknisk og har stort arbeidspress. Ungdomsdelegatene er ofte svært unge og finner mye støtte i hverandre.

Ordningen kom på plass delvis fordi LNU observerte hvordan vår danske søsterorganisasjon DUF (Dansk Ungdoms Fællesråd) hadde stor suksess med sin tilsvarende ordning med to ungdomsdelegater. I samarbeid med de av våre medlemsorganisasjoner som arbeider med klima og miljø, daværende ungdomsdelegat og KLD fikk vi i 2022 innvilget et pilotprosjekt med ordningen. Nå er junior og seniorordningen utvidet i ytterligere tre år, etter at både LNU, ungdomsdelegatene selv og KLD opplevde at dette i svært stor grad styrket medvirkningen og kvaliteten på arbeidet. Ordningen har vært så vellykket at LNU nå har fått gjennomslag for den i andre departementer. Fra og med 2025 skal LNU sende junior- og seniordelegater til FNs

Kvinnekommisjon (CSW), etter å ha fått dette innvilget av Kultur- og likestillingsdepartementet.

Det er viktig å fremheve at en slik junior- og seniorordning var ett av LNUs viktigste målsettinger da samarbeidsavtalen med Norad ble inngått i 2020. Avtalen er en viktig årsak til at LNU har kunnet sette av nok ressurser til å få på plass ordningen. Vi har også fått muligheten til å arrangere samlinger og seminarer for ungdomsdelegatene, både i Norge og på tvers av land. I 2024 arrangerte vi blant annet en samling for de nordiske ungdomsdelegatene som skulle delta på FNs Generalforsamling, som rapporten vil komme tilbake til.

2.4 ROLLEN TIL BARNE- OG UNGDOMSORGANISASJONENE I INTERNASJONALT ARBEID

Det er kun medlemsorganisasjonene til LNU som kan nominere kandidater til å bli ungdomsdelegat. Dersom en kandidat som søker seg til vervet ikke har et offisielt nominasjonsbrev fra en av våre medlemsorganisasjoner, vil ikke kandidaten bli vurdert. Dermed har de som blir nominert som regel lang erfaring fra egen organisasjon. Ofte har kandidatene startet sitt frivillige arbeid i et lokallag, før de gjennom flere års innsats har fått mer sentrale verv i organisasjonen sin. Når de nomineres til vervet som ungdomsdelegat har de typisk sittet flere år i sentralstyret eller opparbeidet seg tilsvarende erfaring. Dette innebærer også at de har blitt valgt av landsmøtet eller generalforsamlingen til egen organisasjon. LNUs medlemsorganisasjoner fungerer dermed som en slags "portvokter" for hvem som får muligheten til å bli ungdomsdelegat.

Hensikten med dette er å sikre det LNU kaller en "dobbel representasjon" i utvelgelsen av ungdomsdelegatene. Først må de bygge opp tillit i egen organisasjon for å få den støtten som er nødvendig for å bli nominert. Deretter sender medlemsorganisasjonen et nominasjonsbrev til LNU, som bekrefter at styret og/eller styreleder nominerer kandidaten. Av disse vil LNU intervju de mest kvalifiserte, og innstille en av dem som ungdomsdelegat på et gitt tema (for eksempel likestilling eller biologisk mangfold). Gjennom

en slik prosess har ungdomsdelegatene mottatt en tillitserklæring fra flere ledd, blant annet årsmøte i egen organisasjon, deretter styret i egen organisasjon og helt til slutt, LNU.

Ungdomsdelegatene skal ikke bare være "vanlig ungdom" som man kunne valgt ut fra en skolegård eller på gata, og representasjonen skal derfor ikke være vilkårlig. Det at ungdomsdelegatene har egen organisasjon, med sine medlemmer og opparbeidet kjennskap til barne- og ungdomsfrivilligheten, i ryggen gjør at de blir reelle representanter for norsk barn og ungdom. Prosessen sikrer både en implisitt og eksplisitt tillitserklæring om at de er i stand til å representere noe mer enn bare seg selv og sine egne meninger. Det er også viktig for å unngå misbruk av ungdomsdelegatordningen, for eksempel ved at myndighetene velger en ungdom som de vet vil være enige i alt de sier eller som har vært tilfelle i andre land, et familiemedlem av regjeringssjefen. Daværende klima- og miljøminister Espen Barth Eide oppsummerte i 2022 viktigheten av at barn og unge får velge sine egne representanter med følgende sitat: "Organisasjonene velger de representantene de vil, og de kommer og sier det de vil".⁸

Slik sikres meningsfull og reell ungdomsmedvirkning også på internasjonalt nivå.

2.5 UNGDOMSDELEGATENES ARBEID MED BÆREKRAFTSMÅLENE

For å være en reell representant for LNUs medlemsorganisasjoner må ungdomsdelegatene aktivt hente innspill i forkant av reisen til FN. Det betyr selvsagt ikke at ungdomsdelegatene er forventet å kontakte alle LNU sine omtrent 100 medlemsorganisasjoner, selv om de nesten alltid tar kontakt med de av medlemsorganisasjonene som jobber mye med deres respektive tema. I stedet inviterer LNU, i samråd med ungdomsdelegaten, til et åpent innspillsmøte for alle våre medlemmer. Hver ungdomsdelegat har altså sitt eget innspillsmøte for det aktuelle temaet og møtet, dermed avholdes det årlig seks innspillsmøter i LNU. Her vil som regel ungdomsdelegaten åpne møtet ved å gi en kort presentasjon om møtet de skal på. På møtet snakker de om de viktigste sakene som skal behandles under FN-møtet de skal delta på, og de gir ofte en kort introduksjon til temaet og prosessene tilknyttet møtet.

Selv om det kun er ungdomsdelegaten på bærekraft som uttalt jobber med bærekraftsmålene, bidrar alle ungdomsdelegatene til viktig opplæring om målene. Når ungdomsdelegatene på klima og miljø inviterer LNUs medlemmer til seminar for å lære om de viktigste sakene de skal arbeide med på COP, så bidrar dette til å spre kunnskap om mål 13 "å stoppe klimaendringene"⁹. Når ungdomsdelegaten på global helse snakker om kvinners reproduktive helse

på FNs talerstol fordi en medlemsorganisasjon ønsket det, så bidrar det til at barn og unge får delta i diskusjoner rundt mål 3 "God helse". Når ungdomsdelegatene på menneskerettigheter snakker med aktivister og ungdom fra andre deler av verden, så bidrar de til å oppfylle mål 17 om samarbeid for å nå målene. Når alle disse ungdomsdelegatene kommer hjem etter å ha deltatt på sine respektive møter og deler av denne kunnskapen med egen organisasjon, så bidrar de til å spre kunnskap om bærekraftsmålene til barn og unge, selv om dette ofte er indirekte og uttalt. Det å ha ungdomsdelegater som på fullverdig vis får delta i internasjonalt arbeid er altså i seg selv å arbeide med bærekraftsmålene.

I 2021 rapporterte Norge til FN om vår fremgang og tilbakegang på de ulike indikatorene for FNs bærekraftsmål. Daværende ungdomsdelegat fikk ta del i dette arbeidet, som ga verdifull forståelse av hvordan FN som institusjon fungerer i praksis. At det ikke bare er voksne byråkrater, men også sivilsamfunn og særlig ungt sivilsamfunn som har en god forståelse av FN-systemet er viktig. I 2025 skal Norge på nytt rapportere på dette, noe en fremtidig ungdomsdelegat vil delta på. Samlet sett bidrar dermed ungdomsdelegatene på hver sin måte til å styrke kunnskapen om, og interessen for bærekraft blant barn og unge i Norge.

9 [FNs bærekraftsmål - regjeringen.no](https://regjeringen.no)

3. HVORDAN KAN UNGDOMSMEDVIRKNINGEN STYRKES?

3.1 DAGENS UTFORDRINGER

Selv om svært mye gjøres riktig i Norge, har LNU gjennom sitt arbeid med ungdomsdelegatene identifisert flere utfordringer. Dersom disse

utbedres, kan det styrke kvaliteten på innholdet i ordningen og frigjøre mer tid til å tilrettelegge for god ungdomsmedvirkning.

Økonomiske rammer

Det finnes ingen felles finansieringsordning for ungdomsdelegatene i Norge. LNU må enten søke det enkelte departement om finansiering for den ungdomsdelegaten som tilhører det departementet, eller vi får innvilget en årlig reisesum automatisk. Det vil si at Klima- og miljødepartementet bevilger reisestøtte til ungdomsdelegatene på klima og miljø, Utenriksdepartementet bevilger reisestøtte til ungdomsdelegatene til Generalforsamlingen, og så videre. Hos omtrent halvparten av departementene må LNU i god tid sende inn en offisiell søknad om reisestøtte, som blant annet skal inneholde budsjett. Hos resten får vi automatisk innvilget en sum som skal dekke oppholdet til delegatene. Denne summen har endret seg lite fra år til år, men har i noen tilfeller blitt økt etter dialog med departementet.

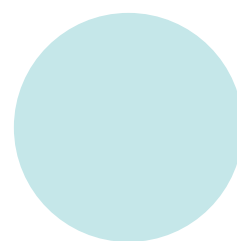
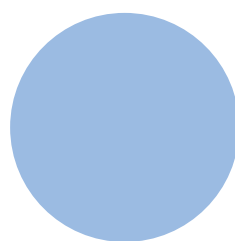
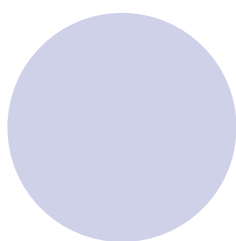
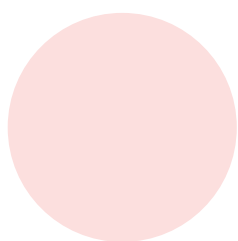
I hvilken grad finansieringen faktisk er tilstrekkelig for å betale for hele oppholdet varierer fra møte til møte. En ungdomsdelegat som reiser på et treukers møte i New York vil kreve langt mer finansiering enn ungdomsdelegaten som deltar på et syvdagers møte i Europa.

Det skyldes ikke kun lengden på oppholdet, men kostnadsnivået i det landet man er i. I tillegg til dette har kostnadene til reise økt kraftig, i kombinasjon med svak kronekurs og økt inflasjon. Når finansieringen ikke strekker til, har LNU ved enkelte tilfeller sett seg nødt til å forkorte delegatenes opphold. Dette medfører naturligvis dårligere ungdomsmedvirkning da delegatene ikke får tilstrekkelig med tid til å bli fortrolige i rollen som ungdomsdelegat og i hvordan man jobber i FN, før de må reise hjem igjen. Dermed får de heller ikke mulighet til å bruke den tiden og de ressursene som kreves for å fremme barn og unges innspill.

Det er svært viktig at de økonomiske bevilgningene til ungdomsdelegatprogrammet følger prisveksten og tar høyde for faktorer som valutakurs når de fastsettes. LNU bruker mye tid på å ha dialog med diverse departementer om reisestøtten, samt at det tar tid å skrive utfyllende søknader. Denne tiden kunne heller vært disponert til å styrke rammen rundt ungdomsdelegatordningen på andre måter, som å gi mer opplæring til delegatene eller sikre enda mer involvering av LNUs medlemmer.

Det hadde også vært en fordel for ungdomsdelegatordningen dersom den ble mer standardisert på tvers av departementer og delegasjoner. Finansieringen kunne vært gjort gjennom en årlig sum som LNU kunne disponere på tvers av de ulike ungdomsdelegatene. Slik gjøres det blant annet i Danmark, der vår danske søsterorganisasjon DUF (Dansk Ungdoms Fællesråd) gjennom en rammeavtale med Utenriksdepartementet mottar 2 millioner DKK årlig. Midlene disponeres fritt og skal dekke kostnader for

aktiviteter og reiser for ungdomsdelegatene, samt personalkostnader for politisk rådgiver. Rammeavtalen med det danske utenriksdepartementet har navnet "The Global Youth Program" og er del av en større strategi for å styrke ungdomsmedvirkningen internasjonalt. En slik innretning ville vært en stor fordel her i Norge, slik at LNU kunne ha prioritert midlene på budsjettet for å sikre at alle ungdomsdelegatene kunne deltatt på lik linje. Dette ville også gjort ordningen mer forutsigbar for delegatene.

Informasjonsflyt

Mange ungdomsdelegater opplever tidvis at viktig informasjon kommer for sent og at de ofte må forholde seg til svært korte svarfrister. Dette kan for eksempel være at de ikke har mottatt tilstrekkelig informasjon om oppholdet sitt og hva de skal forberede seg på selv om avreise nærmer seg. Det er heller ikke uvanlig at de får frist på bare noen dager for å gi innspill til programarbeid eller tilsvarende dokumenter som skal ferdigstilles i forbindelse med FN-møtet. Ungdomsdelegatene innehar rollen frivillig og mottar ikke honorar fra LNU. De er ofte studenter og har verv i egen organisasjon på fritiden. I tillegg

er de unge og mer uerfarne enn de andre medlemmene av delegasjonen. Dette gjør det krevende for dem å snu seg rundt like raskt som andre som har dette som en fulltidsjobb. I verste fall risikerer ungdomsdelegatene at de ikke får tid eller praktisk mulighet til å sette seg inn i saksmaterialet og gi innspill som er forankret i barne- og ungdomsfrivilligheten før fristene har gått ut.

LNU jobber i kontinuerlig dialog med departementene for å unngå slike situasjoner og for å tilrettelegge for best mulig informasjonsflyt og forutsigbarhet i slike prosesser, i henhold til våre prinsipper for god og reell medvirkning.

Erfaringsutveksling og opplæring

Gjennom Norad-prosjektet har LNU fått mulighet til å arrangere flere samlinger for ungdomsdelegatene. Vi har hatt årlige samlinger for de norske ungdomsdelegatene, som vi har gitt navnet AgFN (Arbeidsgruppe for FN-spørsmål). Gruppen består av tidligere og nåværende ungdomsdelegater og er tenkt som en arena for erfaringsutveksling og kunnskapsoverføring. De tidligere ungdomsdelegatene holder en presentasjon der de forteller om sine beste tips og råd til de som skal overta stafettpinnen. De får også muligheten til å snakke fritt og stille spørsmål til hverandre.

LNU har også arrangert et seminar for de nordiske ungdomsdelegatene til FNs generalforsamling i Oslo, noen uker før de samtlige skulle reise til New York. På seminaret snakket de mye om hvordan de kan samarbeide i forkant og underveis av generalforsamlingen og hjelpe hverandre til å bli bedre og tryggere delegater. I tillegg fikk de lunsj med og høre et foredrag med statssekretær i UD, Bjørg Sandkjær, som delte erfaringer fra generalforsamlingen. Dette opplevdes som særlig nyttig for ungdomsdelegatene og de stilte en rekke spørsmål om diplomati, forhandlinger og den geopolitiske situasjonen til Sandkjær. En av deltakerne beskrev seminaret slik i evalueringen:

“ *I think most of the [youth delegates] will feel very confused and out of place at the start of UNGA. Because of a preparation seminar like this one, I think we will be more confident and less confused than many of our fellow [youth delegates].* ”

En hovedmålsetting for slike samlinger/seminarer er nettopp at ungdomsdelegatene sitter igjen med en følelse av å være bedre rustet til å ivareta sitt verv enn de var før deltakelsen. En erfaring fra den nordiske samlingen var at usikkerhetene og bekymringene til ungdomsdelegatene var påfallende like, til tross for at de representerer ulike

land og organisasjoner. Det er derfor en stor styrke at delegatene kunne komme sammen og diskutere dette fysisk over en helg. LNU håper å få arrangert flere lignende seminarer i fremtiden og vil ha spesielt fokus på fysiske samlinger, da vi tror dette gjør at man blir bedre kjent og senker terskelen for å snakke om det som er vanskelig i relasjon til vervet.

3.2 DIGITAL MEDVIRKNING

Under koronapandemien var det en bekymring at mange av prosessene knyttet til ungdomsmedvirkning ble gjort digitalt. For eksempel var det digital deltakelse på FNs høynivåmøte om bærekraftsmålene både i 2020 og 2021. LNU fryktet at dette kunne svekke ungdomsmedvirkningen både fordi det er mye å lære av å være fysisk i FN, men også fordi det er vanskeligere å medvirke til arbeidet fra bak en skjerm. Da LNU startet arbeidet med denne rapporten, hadde pandemien nettopp begynt og vi stod midt i kjernen av slike problemstillinger. I etterkant har det imidlertid vist seg at mye av vår frykt var ubegrunnet. Det er påfallende hvor mye av ungdomsmedvirkningen i FN som har gått tilbake til den gamle normalen og hvor lite av den digitale hverdagen som henger igjen. Dette tror vi først og fremst er godt nytt for ordningen. Vi opplever at ungdomsdelegatene synes det er lettere å bli godt kjent med delegasjonen, og dermed også bli tryggere på prosessene og sin egen rolle underveis, når man sitter fysisk i samme rom og blir kjent. Det er også langt mer krevende å nettverke og samarbeide med andre ungdomsdelegater fra resten av verden digitalt, og derfor er vi glade for at FN-møtene er tilbake i normal form.

Det finnes imidlertid noen områder der digitale virkemidler utvilsomt kan bidra til å styrke ungdomsmedvirkningen. LNUs ungdomsdelegater bruker sosiale medier aktivt når de er på reise og har en såkalt "Instagram takeover" av LNUs profil. Her legger de ut bilder fra sin deltakelse i FN, samt informasjon om hva de driver med, slik at medlemssorganisasjoner kan se og forhåpentligvis bli inspirert til å drive mer internasjonalt arbeid selv. LNU bruker egne kanaler aktivt til å promotere ordningen og til å rekruttere nye ungdomsdelegater. Sosiale medier er et helt avgjørende virkemiddel for å bygge og opprettholde nettverk på tvers av land når ungdomsdelegatene allerede har møttes fysisk tidligere. Eksempelvis har ungdomsdelegatene på klima og miljø de siste årene samarbeidet med samtlige av de andre europeiske ungdomsdelegatene på samme tema om et felles "posisjonsnotat". Notatet består av felles krav fra ungdom i Europa og sendes til de nasjonale departementene. I tillegg til å bygge europeisk samhold bidrar slikt samarbeid til utveksling av ideer, politikk og beste praksiser på tvers av landegrenser og dermed også bedre medvirkning. Digitaliseringen har derfor helt klart noen uvurderlige fordeler, gitt at ungdomsdelegatene kan

4. KONKLUSJON

Denne rapporten fremhever den avgjørende rollen barn og unge spiller som endringsagenter i møte med vår tids største globale utfordringer. Ungdomsdelegatordningen viser at det er mulig å tilrettelegge for at unge blir bidragsytere i internasjonale beslutningsprosesser, om det gjøres på en måte som sikrer at medvirkningen er reell og meningsfull. Ordningen, som har vært en viktig plattform for norsk ungdom i flere tiår, bidrar til å gi barn og unge en stemme i globale diskusjoner om blant annet klima, bærekraft, menneskerettigheter og likestilling. LNU arbeider kontinuerlig med å styrke ordningen på en rekke områder, til tross for flere utfordringer.

Økonomiske begrensninger hindrer LNU i å prioritere ressursene fullt ut til opplæring og støtte av ungdomsdelegatene. Informasjonsflyten kan også forbedres, da korte frister og manglende tilgang til relevant materiale kan svekke ungdomsdelegatenes muligheter til å

forberede seg grundig og levere på sitt mandat. Videre understrekes behovet for å opprettholde balansen mellom digital og fysisk deltakelse. Selv om digitale løsninger har vist seg verdifulle for samarbeid og informasjonsdeling, er fysisk tilstedeværelse i internasjonale møter avgjørende for nettverksbygging og dialog på tvers av land.

Ved å standardisere finansieringen, sikre bedre forutsigbarhet i informasjonsflyten og fortsette å kombinere digitale og fysiske arbeidsformer, kan ungdomsdelegatordningen bli enda mer effektiv. En slik tilnærming vil ikke bare gi unge en reell mulighet til å påvirke, men også bidra til å bygge kompetanse, tillit og samarbeid på tvers av landegrenser. Meningsfull og inkluderende ungdomsmedvirkning er både en investering i fremtiden og å sikre at dagens unge får ta del i de politiske løsningene som trengs i en stadig mer kompleks verden.

©
2025

